

Yollar Ve Yolcular

– CEM SULTAN · 01 Nisan 2013

YOLLAR VE YOLCULAR

YOL'un eğrisinde bile,dođru kiři dođru gider;
Kötü kiři,dođru Yolda,sađa-sola yalpa eder...

Yüzlerce řiire döktüm,bütün gizli iç dünyamı,
Umudumu,hayalimi,gerçeđimi ve rûyamı..
Rûyamda annemi gördüm,tutmuřtu iki elimi;
Dedi ki : "Bak,beni dinle,iyi anla sözlerimi ! "
O sırada,Beyaz Güllerle donanmış bir yoldaydım..
Güllerin herbirisini,hem okşadım,hem kokladım..

.
Annem devam ediyordu : ".Elbet güzel,Gül ve Yaprak,
Hele YARATAN'ı bir gör !.Başını kaldır da bir bak !.
Güzellik çiçeklerde mi?.Düşün birazıcık,fıkret!..
MEVLÂ'nın güzelliğidir,onlarda gördüğün Kudret..
Ilık YAZ gecelerinde,yıldızları gözlüyorsun,
Mehtab ile güzelleřen geceleri özlüyorsun...
Ne ,gördüğün çiçek ÇİÇEK..Ne,yeşil sandığın, YEŞİL...
MEVLÂ'nın güzelliğini yansıtırılar ışıl-ışıl !!..
ALLAH'ını bilen için,ne saray ister, ne konak;
DOST olarak RABB'ı yeter! Düşünen kuluna ancak..

.
Bak ! kısacık bir Yoldasın..YOL ha bitti,ha bitecek!..
Acıların,kederlerin,isyanların tükenecek...

...
YOL'LAR vardır..Esasında,hilelidir,ayıplıdır!.
O YOL'karda dolaşanın ruhuyatı kayıplıdır...
Bozuk YOL'lar,zaman-zaman,belki biraz onarılır;
Tıyneti bozuk olanın yolu, bataklığa varır !!.
YOL,kiřinin ruhundadır,beynindedir,kâlbindedir..
Yaratılış'tan eğridir,bozukluk tıynetindedir...
YOL'un eğrisinde bile,dođru kiři dođru gider;
Kötü kiři,dođru yolda,sađa-sola yalpa eder...
YOL-yordam bilmez kötüler,kabadır Yaratılıştan..
Bir mâna çıkaramazlar,ne imadan,ne bakıştan...

Bilinmez ne YOL'a çıkar..Her yola açık kâlp gibi...
Her kâlbe açık yol gibi,perişan YOL'lar misali...
Kimi YOL'lar kapalıdır,kimileri çatallaşır;
Varacağı yer bilinmez,yolcuları aptallaşır!..
Ba'zı YOL'lar kıvrım-kıvrım ba'zıları toz ve toprak...
Kimi YOL'un çevresinde bulunmaz tek yeşil yaprak...
YOL'lar vardır,iki yanı uçurumdur,çepeçevre!..
Kimisinin dört-bir yanı,yeşil ova-billur dere..

.
Kimi insan,mal-mülk için,düzgün YOL'da yol şaşırır...
Servet uğruna,fakirin hakkını çalar-aşırır..
YOL'lar eğri,YOL'lar dümdüz..Ba'zı YOL'lar geniş-geniş;
Yokuşlar bir yerde biter..Hepsinin de sonu iniş..

.
Güzel YOL'lar,yolcusunu güzelliklerde gezdirir;
Kötü yollar,yolcusunu tatlı canından bezdirir!..
YOL,bir köye,bir sahile,ya da bir vadi'ye varır,
Ba'zan kıvrıla-kıvrıla,yüksek dağlara tırmanır...
YOL'lar temiz,YOL'lar kirli...Ba'zı YOL'lar da çetindir...
Kimi yolcunun yüreği,ruhiyatı pek metindir,...
Kimilerinin menzili,ömür boyunca bataktır!!..
Ömrü dersen,çirkeleşmiş,rezilâne bir yataktır...
Kimisinin gideceği,varacağı yer bellidir;
O'nunkisi,TANRI'yadır...RAHMANÎ bir tecellidir..

.
Ba'zı YOL'lar,düzlüklerden,menzil-i maksuda varır;
Menzile ulaşmak için yolcu RABB'bına yalvarır...
Bir YOL varkiii !..dönemezler o'na giren yolcuları!..
Artık bitmiştir dünyanın kahırları ,acıları...
Arkadaşlar,sözde dostlar..Herbiri seni terkeder...
GERÇEK CAN DOSTUN,arkandan,belki bir damla yaş döker..

.
–Mehmet Cemalettin Bayhan-ERDEK-10.06.2006